

KARTA KURSU
rok akademicki 2020/2021

Kierunek: Psychologia
Specjalność: edukacyjna
Forma prowadzenia zajęć: stacjonarne

Stopień: jednolite magisterskie
Rok: V
Semestr: letni

Nazwa	Wspomaganie rozwoju człowieka w biegu życia	
Nazwa w j. ang.	Supporting human development during the life course	
Koordynator	dr Urszula Tokarska	Zespół dydaktyczny
		dr Urszula Tokarska mgr Wiktor Potoczny
Punktacja ECTS*	6	

Opis kursu (cele kształcenia)

Celem kursu jest zapoznanie odbiorców z teoretycznymi zasadami oraz praktycznymi rozwiązaniami w zakresie aplikacji psychologicznych skierowanych do wszystkich grup wiekowych oraz wybranych grup problemowych reprezentujących całość biegu życia ludzkiego. Studenci poznają prawidłowości ogólne związane z zagadnieniem wspomaganie rozwoju: podstawowe cele wspomaganie rozwoju (potęgowanie cech, powstrzymywanie czynników zagrażających dobrostanowi jednostki, poprawianie oraz przywracanie utraconych sprawności) oraz klasyfikację sposobów wspomaganie rozwoju (*stymulowanie, interwencja, wychowanie, terapia, rehabilitacja*). Kurs ten udostępnia szerszy kontekst dla (odrębnego od niego) kursu na temat wspomaganie rozwoju dzieci i młodzieży, a zarazem poszerza go o zagadnienia odnoszące się do osób w rozwojowym okresie wczesnej i średniej dorosłości oraz beneficjentów w wieku senioralnym.

Warunki wstępne

Wiedza	Wiedza z zakresu psychologii ogólnej oraz rozwoju człowieka w biegu życia.
Umiejętności	Zaciekawienie światem przeżyć drugiego człowieka oraz chęć doskonalenia umiejętności nawiązywania i podtrzymywania kontaktu z przedstawicielami zróżnicowanych grup wiekowych i problemowych. Zdolność do autorefleksji wraz z nastawieniem na własny cało.zyciowy rozwój.
Kursy	–

Efekty kształcenia

	Efekt kształcenia dla kursu	Odniesienie do efektów specjalnościowych
Wiedza	<p>W01 Zna teorie i koncepcje z zakresu stosowanej psychologii rozwojowej obejmujące całość biegu życia ludzkiego.</p>	<p>SE_W01 SE_W02 SE_W03</p>
	<p>W02 Posiada wiedzę o metodologii diagnozowania zakłóceń w rozwoju człowieka w odniesieniu do zróżnicowanych grup wiekowych i problemowych</p>	<p>SE_W04 SE_W05 SE_W10</p>
	<p>W03 Ma uporządkowaną wiedzę o metodach udzielania pomocy psychologicznej w aspekcie wspomagania rozwoju w odniesieniu do jego poszczególnych faz oraz zróżnicowanych zaburzeń.</p>	<p>SE_W03 SE_W06 SE_W08 SE_W09</p>

	Efekt kształcenia dla kursu	Odniesienie do efektów specjalnościowych
Umiejętności	<p>U01 Potrafi samodzielnie dokonać wstępnej diagnozy dziecka i osoby dorosłej z zastosowaniem zróżnicowanych metod psychologicznych pod kątem utrudnień/ zakłóceń i zaburzeń w rozwoju</p>	<p>SE_U01 SE_U02</p>
	<p>U02 Potrafi samodzielnie skonstruować projekt oddziaływań wspomagających rozwój przeznaczony dla grupy wybranych odbiorców (wiekowej i/ lub problemowej) bądź projekt pracy z odbiorcą indywidualnym wymagającym/ wsparcia</p>	<p>SE_U06</p>
	<p>U03 W oparciu o posiadaną wiedzę potrafi samodzielnie zaprojektować działania wspomagające rozwój o charakterze profilaktyki pierwszo- i drugorzędowej przeznaczonej dla różnych grup wiekowych.</p>	<p>SE_U03 SE_U04</p>
	<p>U04 Potrafi samodzielnie skonstruować projekty praktycznych oddziaływań w zakresie wspomagania rozwoju (<i>stymulacji, wczesnej interwencji oraz pogłębionej edukacji</i> oraz elementów <i>terapii</i> we wszystkich grupach wiekowych (w tym z seniorami).</p>	<p>SE_U05</p>

	Efekt kształcenia dla kursu	Odniesienie do efektów specjalnościowych
Kompetencje społeczne	K01 Potrafi współpracować z przedstawicielami różnych placówek oświatowych i kulturalnych (pedagogami nauczycielami, opiekunami) oraz z członkami rodzin beneficjentów własnych oddziaływań.	SE_K02 SE_K03
	K02 Wykazuje się poszanowaniem autonomii i podmiotowości w relacjach z osobami badanymi i/ lub uczestnikami procesu terapeutycznego bądź psychoedukacyjnego.	SE_K01
	K03 Jest nastawiony na samorozwój oraz zmotywowany do całościowego doskonalenia (w granicach dostępnych możliwości) osobistych oraz zawodowych cech i umiejętności.	SE_K04

		Organizacja										
Forma zajęć	Wykład (W)	Ćwiczenia w grupach										
		A		K		L		S		P		E
Liczba godzin	30			30								
60												

Opis metod prowadzenia zajęć

1. Wykład informacyjny i problemowy z prezentacją multimedialną prowadzone drogą on-line w trybie synchronicznym, z wykorzystaniem aplikacji Teams.
2. Konwersatorium prowadzone synchronicznie on-line w aplikacji Teams:
 - a/ analiza i interpretacja tekstów naukowych dotyczących wspomaganie rozwoju człowieka;
 - b/ praca w grupach kilkusobowych; ćwiczenia indywidualne i binarne;
 - c/ prezentacja danego okresu rozwojowego;
 - d/ dyskusja oraz prezentacja projektów indywidualnych i grupowych;
 - e/ zadania grupowe (tworzenie kompendium wiedzy o wspomaganie rozwoju).

Formy sprawdzania efektów kształcenia

	E – learning	Gry dydaktyczne	Ćwiczenia w szkole	Zajęcia terenowe	Praca laboratoryjna	Projekt indywidualny	Projekt grupowy	Udział w dyskusji	Referat	Praca pisemna (esej)	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Inne
W01								X	X			X	
W02						X						X	
W03									X			X	
U01							X	X					
U02						X		X		X			
U03						X				X			
U04							X	X		X			
K01							X						
K02						X							
K03								X					
K04						X				X			

Kryteria oceny	<ul style="list-style-type: none"> • aktywny udział w zajęciach wykładowych i konwersatoryjnych (pełna obecność – nieobecności zaliczane u prowadzącego); • umiejętność samodzielnej krytycznej analizy tekstów psychologicznych na temat potrzeb rozwojowych oraz zdrowego i zaburzonego rozwoju w biegu życia; • indywidualna prezentacja danego okresu rozwojowego; • umiejętność dobierania strategii diagnostycznych, profilaktycznych i korygujących do poszczególnych grup wiekowych i problemowych; • czynny udział w zespołowej konstrukcji projektu wspomaganie rozwoju przeznaczonego do pracy z dziećmi i / lub młodzieżą; • samodzielna konstrukcja, przeprowadzenie oraz ewaluacja projektu wspomaganie rozwoju przeznaczonego do pracy z osobami w wieku średniej i/ lub późnej dorosłości; • zadania grupowe (tworzenie kompendium wiedzy o wspomaganie rozwoju); • pozytywny wynik egzaminu testowego (20 twierdzeń X 1 p.; 10 itemów – część wykładowa + 10 – część konwersatoryjna); próg zaliczenia to 15 poprawnych odpowiedzi: 15 p. – ocena dst./ 16 p. – dst. +/ 17 p. – db; 18 p. – db+/ 19-20 p.– bdb).
----------------	---

Uwagi	Przedmiot specjalnościowy – specjalność edukacyjna Studia jednolite magisterskie stacjonarne Kierunek Psychologia
-------	---

WYKŁAD

1. Rozwój prawidłowy a rozwój zaburzony. Wyjaśnianie i rozumienie zaburzeń występujących w rozwoju. Efekty zmian w przebiegu procesu rozwojowego: *spowolnienie rozwoju, zakłócenie lub zaburzenie rozwoju*. Specyfika wspomaganie całościowych i parcjalnych zaburzeń rozwoju.
2. Poziomy i funkcje wspomaganie rozwoju człowieka w biegu życia: biologiczny (*przetrawianie*), psychospołeczny (*przystosowanie społeczne*), podmiotowy (*przystosowanie egzystencjalne*), duchowy (*autotranscencja*). Cele wspomaganie rozwoju człowieka: potęgowanie cech, powstrzymywanie czynników zagrażających dobrostanowi jednostki, poprawianie oraz przywracanie utraconych sprawności.
3. Klasyfikacja sposobów/ form wspomaganie rozwoju człowieka: *stymulowanie, interwencja, wychowanie, terapia, rehabilitacja*. Udzielanie pomocy w zaspokajaniu indywidualnych potrzeb, wywiązywaniu się z zadań rozwojowych oraz rozwiązywaniu kryzysów rozwojowych i sytuacyjnych.
4. Wybrane metody wspomaganie rozwoju człowieka w biegu życia: możliwości wykorzystania literatury pięknej (*bajek, baśni, mitów*) oraz pracy z filmem fabularnym, a także z *archetypowymi scenariuszami życia*.
5. Gry autobiograficzne we wspomaganie rozwoju od adolescencji po wiek senioralny. Wspieranie zrównoważonej perspektywy czasowej z elementami *terapii linii czasu*.
6. Terapia i poradnictwo egzystencjalne. Całozyciowa profilaktyka odporności psychicznej.
7. Wspomaganie rozwoju dziecka od narodzenia do ukończenia 3 roku życia. Wspomaganie rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym (podstawy edukacji emocjonalnej, budowanie odporności psychicznej: *mam/ jestem/ mogę, doskonalenie kompetencji narracyjnej*).
8. Wspomaganie rozwoju dziecka wieku szkolnym (motywowanie do nauki oraz budowanie zdrowych relacji rówieśniczych, budowanie odporności życiowej i postawy pro-aktywnej).
9. Wspomaganie rozwoju adolescentów (rozmowy o miłości, znaczących związkach z innymi ludźmi, wybór drogi zawodowej, wychowanie do wartości, inteligencja duchowa SQ).
10. Wspomaganie rozwoju osób w wieku wczesnej (w tym tzw. *kryzys środka życia*) i średniej dorosłości (w tym adaptacyjnego oceniająco-aktywizującego bilansu życiowego oraz przeciwdziałanie wystąpieniu lub rozwiązywanie kryzysu wieku średniego).
11. Wspomaganie rozwoju odbiorców w wieku późnej dorosłości (praca nad poczuciem sensu życia, całościowym bilansem życiowym, w obszarze wzmacniania wątku generatywności oraz optymalizowania możliwości doświadczenia gerotranscendencji oraz wspomaganie międzypokoleniowej transmisji *mądrości*; budowanie tzw. *mądrości narracyjnej*).
12. Schematy wywiadu i rozmowy z osobą dorosłą.

13. Egzystencjalnie zorientowane podejście narracyjne we wspomaganiu rozwoju człowieka dorosłego.
14. Wspomaganie rozwoju w świetle wyzwań współczesności: chaos informacyjny, zmiany w zakresie przetwarzania doświadczenia indywidualnego (zastępowanego kategorią „przeżycia”, de-narracja wzmocniana ekspresją w czasie rzeczywistym), atrofia wartości.
15. „Lekcje pandemii”? (intensyfikacja samoświadomości, doświadczenie uniwersalizujące, rewizja priorytetów indywidualnych i społecznych, wzrost poczucia odpowiedzialności).

PROGRAM KONWERSATORIUM

WSPOMAGANIE ROZWOJU CZŁOWIEKA W BIEGU ŻYCIA - KONWERSATORIUM 2020/ 2021 (Wiktor Potoczny)

- Dyskusja wybranych zagadnień merytorycznych.
- Przygotowanie referatu dotyczącego **wybranego etapu rozwojowego** człowieka. Przygotowanie pytań dla całej grupy oraz dyskusja na temat zagadnienia. Poszukiwanie rozwiązań mogących wspomagać rozwój danej grupy wiekowej.
- Praca grupowa – opracowanie „Kompedium wiedzy o wspomaganiu rozwoju”

TEMATY

1. **Zajęcia organizacyjne. Wprowadzenie – czym jest wspomaganie rozwoju i w jakich obszarach może być stosowane?** [22.02]
 - Brzezińska, A. (2005). Jak skutecznie wspomagać rozwój? W A. Brzezińska (Red.), *Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa*. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
 - Plutecka, K. (2015). Wspomaganie rozwoju – przemiany terminologiczne. *Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia Pedagogicae*, 4, 4-12
2. **Wczesne dzieciństwo – okres niemowlęcy** [01.03]
 - Czub, T. (2005). Wiek niemowlęcy. Jak rozpoznać ryzyko i jak pomagać? W A. Brzezińska (Red.), *Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa*. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. + literatura własna – referat
3. **Średnie dzieciństwo – wiek przedszkolny** [08.03]
 - Smykowski, B. (2005). Wiek przedszkolny. Jak rozpoznać ryzyko i jak pomagać? W A. Brzezińska (Red.), *Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa*. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne + literatura własna – referat
4. **Późne dzieciństwo – wiek szkolny** [15.03]
 - Wiliński, P. (2005). Wiek szkolny. Jak rozpoznać ryzyko i jak pomagać? W A. Brzezińska (Red.), *Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa*. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne + literatura własna – referat
5. **Dzieciństwo – rozwijanie motywacji, wspomaganie rozwoju uczniów zdolnych** [22.03]
 - Knopik, T. (2014). *Czas wolny... od nudy: Zrównoważony rozwój uczniów zdolnych w ramach zajęć pozalekcyjnych* (Część teoretyczna – ogólna) ORE.

- Kolasa-Skiba, A. (2014). Metody i techniki motywowania dzieci do nauki. Nauka przez zabawę. W Z. Ruszaj & W. Błazewski (red.), *Motywacja do nauki a skuteczność i efektywność kształcenia*. Wydawnictwo Państwowej Wyższej Szkoły Techniczno-Ekonomicznej w Jarosławiu.

6. Tworzenie kompendium cz. 1 – pomysł i opracowanie struktury zawartości dla omawianych etapów rozwojowych [29.03]

7. Okres dorastania – adolescencja [12.04]

- Ziółkowska, B. (2005). Okres dorastania. Jak rozpoznać ryzyko i jak pomagać? W A. Brzezińska (Red.), *Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa*. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne + literatura własna – referat

8. Wspieranie rozwoju zawodowego dzieci i młodzieży [19.04]

- Chirowska-Smolak, T., Hauziński, A., & Łaciak, M. (2011). Rozwój zawodowy dzieci i młodzieży. W *Drogi kariery. Jak wspomagać rozwój zawodowy dzieci i młodzieży*. Wydawnictwo Naukowe Scholar.
- Chirowska-Smolak, T., Hauziński, A., & Łaciak, M. (2011). Prowadzenie rozwoju zawodowego dziecka krok po kroku. W *Drogi kariery. Jak wspomagać rozwój zawodowy dzieci i młodzieży*. Wydawnictwo Naukowe Scholar.

9. Zmiany społeczno-kulturowe a wkraczanie w dorosłość [26.04]

- Appelt, K., & Wojciechowska, J. (2016). Zmiany społeczno-kulturowe jako kontekst wkraczania w dorosłość. W A. Brzezińska & W. Syska (Red.), *Ścieżki wkraczania w dorosłość*. Wydawnictwo Naukowe Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.
- Małys, M. (2016). Funkcjonowanie społeczne a kształtowanie się tożsamości w okresie dorastania i u progu dorosłości. W A. Brzezińska & W. Syska (Red.), *Ścieżki wkraczania w dorosłość*. Wydawnictwo Naukowe Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

10. Wczesna dorosłość [03.05]

- Wojciechowska, J. (2005). Okres wczesnej dorosłości. Jak rozpoznać ryzyko i jak pomagać? W A. Brzezińska (Red.), *Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa*. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne + literatura własna – referat

11. Wspomaganie rozwoju osób wkraczających w dorosłość (nawiązywanie relacji, konflikt intymność – izolacja) [10.05]

- Marianowska, A. (2013). Pomiędzy adolescencją a dorosłością – koncepcja emerging adulthood Jeffrey J. Arnetta. *Edukacja Dorosłych*, 1(68).
- Czyżowska, D., Gurba, E., & Czyżowska, N. (2019). Związek intymny szansą na dobre życie osób w okresie wyłaniającej się dorosłości. *Kwartalnik Naukowy Fides et Ratio*, 37(1), 183–200. <https://doi.org/10.34766/fetr.v1i37.44>

12. Tworzenie kompendium cz. 2 – kolejne okresy rozwojowe [17.05]

13. Średnia dorosłość [24.05]

- Ziółkowska, B. (2005). Środkowy okres dorosłości. Jak rozpoznać ryzyko i jak pomagać? W A. Brzezińska (Red.), *Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa*. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne + literatura własna – referat

14. Późna dorosłość [31.05]

- Hejmanowski, S., & Brzezińska, A. (2005). Okres późnej dorosłości. Jak rozpoznać ryzyko i jak pomagać? W A. Brzezińska (Red.), *Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa*. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne + literatura własna – referat

15. Podsumowanie. Tworzenie kompendium cz. 3 – kolejne okresy rozwojowe [07.06]

Wykaz literatury podstawowej (w kolejności ważności)

Literatura do wykładu (w kolejności alfabetycznej):

- Brzezińska, A. (red.). (2005). *Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa*. Gdańsk: GWP.
- Erikson, E. & H., Erikson, J. (2012). *Dopełniony cykl życia*. Gliwice: Wydawnictwo Helion.
- Łoś, Z. (2010). *Rozwój psychiczny człowieka w ciągu całego życia*. Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.
- Kielar-Turska, M. (2012). *Rozwój psychiczny człowieka w poszczególnych okresach życia*. W: J. Trempała J. (red.), *Psychologia rozwoju człowieka. Podręcznik akademicki* (s. 145-147). Warszawa: PWN.
- Kielar-Turska, M. (2012). O różnych sposobach wspomagania rozwoju. *Sztuka Leczenia*, 3-4, 11-22.
- Tokarska, U. (2018). "Nie szkodzić. Pomagać. Rozwijać": wybrane konteksty i strategie profesjonalnej pracy z opowieścią. *Horyzonty Wychowania*, 17(42), 97-110.
- Tokarska, U. (2006). Narracyjne strategie wspomagania rozwoju osobowego. *Psychologia Rozwojowa*, 1, 55-68.

Literatura do konwersatorium

została przyporządkowana poszczególnym zajęciom (powyżej, 17 pozycji).

Wykaz literatury uzupełniającej dla wykładu i konwersatorium (w kolejności alfabetycznej)

- Becelewska, D. (2006). *Repetytorium z rozwoju człowieka*. PWSZ Jelenia Góra.
- Brzezińska, A., Ober-Łopatka, Stec R., Ziółkowska K. (2007). *Zagrożenia rozwoju w okresie późnej dorosłości*. Poznań: Wydawnictwo Fundacji Humaniora.
- Danek, D. (1985). Elementarz Człowieczy. W: B. Bettelheim, *Cudowne i pożyteczne. O znaczeniach i wartościach baśni* (s. 5-37). Warszawa: PIW.
- Kaja, B. (2000). Wspomaganie rozwoju - „sens tego wszystkiego”. W: B. Kaja (red.), *Wspomaganie rozwoju. Psychostymulacja. Psychokorekcja. T. II* (s. 11-26). Bydgoszcz: Wydawnictwo Uczelniane WSP.
- Maslow, A. (1978). Obrona i rozwój, W: K. Jankowski (red.), *Przełom w psychologii* (s. 303-324). Warszawa: Czytelnik.

- Oleś, P. (2011). *Psychologia człowieka dorosłego. Ciągłość-zmiana-integracja*. Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Sikora, K. (1997). Mitologiczne metafory rozwoju. W: A. Gałdowa (red.), *Hermeneutyka a psychologia* (s. 165-176). Kraków: Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego.
- Sikora, A. (1997). Metafory rozwoju. Mit bohatera a teoria indywiduacji C. G. Junga. W: A. Gałdowa (red.), *Hermeneutyka a psychologia* (s. 177-187). Kraków: Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego.
- Straś-Romanowska, M. (2003). Wspomaganie ludzkiego rozwoju w świetle założeń na temat jego ukierunkowania. W: B. Kaja (red.), *Wspomaganie rozwoju. Psychostymulacja, psychokorekcja. T. V* (s. 40-54). Bydgoszcz: Akademia Bydgoska.
- Straś-Romanowska, M. (2002). Rozwój osobowy a rozwój człowieka. *Studia Psychologia*, 3, 91-104.
- Straś-Romanowska, M. (2000). Paradoksy rozwoju człowieka w drugiej połowie życia a psychoprophylaktyka starości. W: B. Kaja (red.), *Wspomaganie rozwoju. Psychostymulacja i psychokorekcja* (s. 44-55). Bydgoszcz: Wyd. Uczelniane WSP.
- Sujak, E. (1992). *Rozważania o ludzkim rozwoju*. Kraków: Znak.
- Sztander, W. (1999). Stres niedoczasu, *Niebieska Linia*, 3, 31.
- Tokarska, U. (2004). Narracja autobiograficzna we wspomaganiu rozwoju człowieka. W: E. Dryll, A. Cierpka (red.), *Narracja. Koncepcje i badania psychologiczne* (s. 285-302). Warszawa: Wydawnictwo Instytutu Psychologii PAN.
- Tokarska, U. (2010). „Stawać się Panem Własnego Oblicza”. O możliwościach intencjonalnych oddziaływań narracyjnych w biegu życia ludzkiego”. W: M. Straś-Romanowska, B. Bartosz, M. Żurko (red.), *Psychologia małych i wielkich narracji* (s. 293-314). Warszawa: Eneteia, Wydawnictwo Psychologii i Kultury.

Wykaz literatury obcojęzycznej

Podstawowa

- Brigman, G., Lane, D., Switzer, D., Lane, D., & Lawrence, R. (1999). Teaching children school success skills. *The Journal of Educational Research*, 92(6), 323-329.
- Edmondson, R. (2015). *Aging, insight and wisdom. Meaning and practice across the life course*. Chicago University Press.
- Taylor, R. D., Oberle, E., Durlak, J. A., & Weissberg, R. P. (2017). Promoting positive youth development through school-based social and emotional learning interventions: A meta-analysis of follow-up effects. *Child Development*, 88(4), 1156-1171.

Uzupełniająca

- Kenyon, G., Bohlmeijer, E., & Randall, W. L. (2011). *Storying Later Life. Issues, Investigations and Interventions in Narrative Gerontology*. Oxford University Press.

- Tokarska, U. (2013). In Eighty Stories around the Human Life. The psychological time binding strategies in the (auto)BIOGRAPHICAL Narrative GAME. Special Issue "On Time Perspective". *Annales Universitatis Paedagogicae. Studia Psychologica VI*, 180-199.
- Zins, J. E., Bloodworth, M. R., Weissberg, R. P., & Walberg, H. J. (2007). The scientific base linking social and emotional learning to school success. *Journal of Educational and Psychological Consultation*, 17(2-3), 191-210.

Bilans godzinowy zgodny z CNPS (Całkowity Nakład Pracy Studenta)

Ilość godzin w kontakcie z prowadzącymi	Wykład	30
	Konwersatorium (ćwiczenia, laboratorium itd.)	30
	Pozostałe godziny kontaktu studenta z prowadzącym	1
Ilość godzin pracy studenta bez kontaktu z prowadzącymi	Lektura w ramach przygotowania do zajęć	20
	Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej lub referatu po zapoznaniu się z niezbędną literaturą przedmiotu	20
	Przygotowanie projektu lub prezentacji na podany temat (praca w grupie)	24
	Przygotowanie do egzaminu	25
Ogółem bilans czasu pracy		150
Ilość punktów ECTS w zależności od przyjętego przelicznika		6